

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8805/2024
26.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца „БДФ систем плус“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Дејан Симић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Никола Станковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12299/21 од 29.11.2023. године, у седници већа одржаној 26.04.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12299/21 од 29.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12299/21 од 29.11.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П 564/2020 од 06.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати 1.200,00 динара са законском затезном каматом од 01.08.2019. године до исплате, трошкове парничног поступка и укинут је у целини платни налог Основног суда у Лазаревцу Пл 67/20 од 31.08.2020. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 45.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 12299/21 од 29.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 1. ЗПП оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Предмет тражене правне заштите је исплата дуга на име неплаћене паркинг услуге, а тужбени захтев је одбијен због недостатка пасивне легитимације. О захтеву тужиоца побијаном пресудом је одлучено на основу примене материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке ревизијског суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Тужилац није приложио ревизијске одлуке којима би поткрепио своје тврдње о неуједначеној судској пракси, тако да нису испуњени законски услови који се односе на потребу за новим ни уједначеним тумачењем права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе са чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.08.2020. године, а вредност предмета спора износи 1.200,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, побијана другостепена пресуда донета је у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка

Заменик управитеља писарнице

Миланка Ранковић